

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. října 2014 senátem pro mládež složeném z předsedy Mgr. Jitky Neterdové a přísedících Yvonne Sieberové a Evžena Kurky t a k t o:

Obžalovaný

ml. [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Mostě, trvale bytem [REDACTED]

j e v i n e n,

že

dne 4.11.2013 ve 20.50 hod. v [REDACTED], po pozemní komunikaci [REDACTED] směrem na [REDACTED] na úrovni ulice [REDACTED] řídil neosvětlený osobní automobil tov. zn. Škoda Octavia rz [REDACTED], ačkoliv není držitelem žádného řidičského oprávnění a nemá žádné zkušenosti s řízením motorového vozidla, neřídil se pokyny policisty, nerespektoval signál k zastavení s červeným nápisem "STOP" na služebním vozidle PČR a následně nepřizpůsobil své chování situaci v silničním provozu, na rovném úseku vjel do protisměru, kde se čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem tov. zn. Volkswagen Polo registrační značky [REDACTED], řízeným [REDACTED], nar. [REDACTED], která v důsledku nehody utrpěla zranění neslučitelná se životem, na jejichž následky dne 5. 11. 2013 v 1.36 hodin zemřela, automobil řídil přesto, že před jízdou vypil nejméně půl láhve rumu, kdy v době nehody měl v krvi nejméně 1,04 g/kg alkoholu,

t e d y jednak jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy,

jednak vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu,

č í m ž s p á c h a l

jednak provinění usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

jednak provinění ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

pro toto provinění a sbíhající se dvě provinění násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

podle § 143 odst. 3 tr. zákoníku, 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 33 odst. 1, 2 zák. č. 218/2003 Sb. k souhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **t ř í /3/ roků**.

Podle § 76 zák. č. 218/2003 Sb., § 5 odst. 3 zák. č. 169/1999 Sb. se pro výkon trestního opatření odnětí svobody zařazuje do věznice **pro mladistvé**.

Současně se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **z r u š u j í** výroky o trestních opatřeních z trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 13.1.2014 č. j. 5 Tm 52/2013 - 70, z rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 17.4.2014 č. j. 5 Tm 73/2013 - 172 a rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2.7.2014 č. j. 34 Tm 10/2014 - 218, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyly podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je mladistvý povinen uhradit pozůstalým [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] škodu ve výši 175 000,- Kč, [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] škodu ve výši 440 000,- Kč, [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] škodu ve výši 390 000,- Kč, [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] škodu ve výši 390 000,- Kč a [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] škodu ve výši 175 000,- Kč, dále pak Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, Drahobejlova 1404/4, Praha 9 škodu ve výši 176 330,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným při hlavním líčení byl zjištěn shora popsáný skutkový stav, skutková zjištění soud čerpal z doznání mladistvého, výpovědí svědků [redacted], [redacted], čtených úředních záznamů o podaném vysvětlení [redacted],

██████████, ██████████, ██████████, závěrů znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská, z oboru toxikologie a dále listinných důkazů.

Mladistvý [REDACTED] slyšen při hlavním líčení vypověděl, že je mu moc líto toho, co způsobil, chtěl by se omluvit, znovu se již nic takového nebude opakovat. Ohledně nehody si moc nepamatuje. Chtěl ujet policistům, měl strach, že ho vrátí do ústavu. V ústavu byl, protože nechodil do školy. Byl opilý, neví, kolik toho vypil. Neví, že by měl mít na účtu u stavební společnosti naspořeno takřka 500 000,- Kč. Není pravdou, že by požádal o výplatu těchto peněz. V přípravném řízení vypověděl, že sám si nepamatuje, kdy k nehodě došlo. Nehodu způsobil vozidlem svého dědy, vzal si ho bez jeho souhlasu. S autem chtěl vyjet z garáže, ale moc to neumí, jel bez rozsvícených světel, cestu si nepamatuje, ale u Kauflandu ho stavěli policisté. Pak jel někam k nádraží a tam někde boural. Poslední, co si pamatuje, je policejní kontrola a to, že hlídce ujížděl. Následně se probral až v sanitce. Podle svého vyjádření požil pervitin, kouřil trávu a pil rum. S automobilem nikdy dříve nejel, nemá řidičské oprávnění. Nepracuje, nemá ani brigády, ani žádné prostředky k náhradě škody. Sepsal na radu obhájkyne omluvný dopis, který však nebyl rodině zemřelého doručen, jeho tetu to nezařídila. Policistům ujížděl, protože ho pořád bezdůvodně tlučou, nechtl zpátky do Boletic.

Svědék [REDACTED] spolu s kolegou prováděl kontrolu vozidla, které nesvítilo. Než mohli řidiče vozidla podrobit testu na drogy a alkohol, skočil zpátky do vozidla, když se ho pokoušeli z auta vytáhnout, chvíli je vláčel, pak se ale neudrželi a spadli na vozovku. Mladistvý s nimi nijak nekomunikoval. Nastoupili do služebního vozidla a ujiždějícího řidiče pronásledovali. Jel směrem na Most, dostihli někde na úrovni firmy [REDACTED], kdy celou dobu nesvítíl. Měli zapnuté sirény, modré světlo. Řidič celou dobu kličkoval, aby ho nemohli předjet. Za pravotočivou zatáčkou, ve směru na úrovni nového nádraží v Litvínově, své vozidlo srovnal, držel se ve svém pruhu. Potom se na horizontu v protisměru objevilo auto, řidič to stočil proti němu a došlo ke střetu. Místa, kterými pronásledovali vozidlo, byla obec, tam povolená rychlost 50 km/h, mladistvý tam jel ale výrazně rychleji. Poté byl konec obce a tam je povolená rychlost 90 km/h. V místech, kde došlo k nehodě, byla povolena rychlost 90 km/h. Mladistvý narazil svojí levou přední částí do levé části druhého vozidla, tedy do místa řidiče. Vozidlo, které jelo v protisměru, tak se otočilo a skončilo ve svém pruhu, ale u svodidel, směrem na Most a pronásledované vozidlo se párkrát otočilo s tím, že vletělo do našeho pruhu, do svodidel a letělo na policejní vozidlo. Vozovka byla suchá, nebyla tam žádná terénní nerovnost.

Svědék [REDACTED] byl druhým člen hlídky, důvodem kontroly vozidla byla skutečnost, že nebylo osvětlené. Zastavili ho předepsaným způsobem, řidič v zásadě zastavil proto, že mu „chcípnul“ motor. Řidič nereagoval, měl tedy podezření, že by mohl být třeba neřidič nebo pod vlivem alkoholu, řidič vystoupil až po opakovaných výzvách. Než mohli provést kontrolu na drogy či alkohol, řidič naskočil zpět do auta. Snažili se ho vytáhnout, ale rozjel se i s nimi, táhl se za sebou, pak už se nemohli udržet. Když vozidlo pronásledovali, sledované auto nebylo osvětleno, klíčkovalo ze strany na stranu, řidič jel nebezpečně, riskantně. Ve chvíli, kdy proti němu vyjelo auto v protisměru, které jelo při svém kraji vozovky, řidič strhnul volant a čelně se s tímto vozidlem střetl. Okamžitě volali rychlou záchrannou službu, vyrozuměli ostatní hlídky, operačního, aby přišel pomoci, kdo může. Řidič pronásledovaného auta, ležel na silnici na zádech. Otočil ho na bok, v tu chvíli začal dýchat a kolega běžel dát první pomoc řidičce z protijedoucího vozidla. Ta byla ve voze zaklíněná. Auto, do kterého mladistvý narazil, bylo ve svém pruhu, ještě se snažilo uhnout co nejvíce ke svodidlům, dál

nemělo kam uhnout. Ujíždějící řidič vozidlo moc dobře neovládal, kličkoval, působil jako by řídil pod vlivem omamných látek.

Za souhlasu mladistvého a státního zástupce byly přečteny úřední záznamy o podaných vysvětleních. [REDAKCE], děda mladistvého, zaplatil některé škody způsobené vnukem, dále uvedl, že s manželkou pro něj spořili, mladistvý má k dispozici částku kolem 500 000,- Kč. [REDAKCE] byl ve společnosti mladistvého v době před nehodou. Mladistvý ho sám vyhledal sám, vypili spolu láhev rumu, pak mladistvý odešel a zavolal mu, aby přišel, že má automobil. Snažil se vyjet z garáže, ale nešlo mu to, tak zavolal kamaráda [REDAKCE]. Ten ale přišel s tím, že nemá řidičský průkaz, on sám má podmínku za krádeže. Mladistvý dělal frajera, i když byl zjevně opilý, [REDAKCE] mu pomáhal s řazením. Centrem Litvínova jeli rychlostí kolem 100 km/h a bez rozsvícených světel, najížděl do protisměru, neuměl se udržet ve vlastním pruhu. Chtěli, aby jim zastavil, protože se s ním báli dál jet. Za nimi jela státní policie, zastavili, protože jim „chcípł“ motor. On vystoupil, ale slyšel, jak mladistvý říkal [REDAKCE], aby mu zařadil, ale ten zatáhl ruční brzdu. Bylo vidět, že mladistvý by chtěl ujet, protože byl v celostátním pátrání. V průběhu kontroly znovu skočil do auta a podařilo se mu rozjet, policisté se mu snažili zabránit k odjezdu, měl strach o jejich zdraví. Policisté se vzápětí rozjeli za ním, slyšel nějakou ránu, říkal si, že asi naboural, ale víc se o to nezajímal. Podle něj mladistvý bere drogy nadále, obírá své prarodiče o peníze a hraje automaty. Když se potkali, říkal mu mladistvý, že to nechtěl udělat a snažil se usměrnit jeho výpověď. [REDAKCE] byl druhý spolujezdec ve vozidle před nehodou. Ten potvrdil, že mladistvý řídil mizerně, málem naboural jiné auto, jen hodně rychle, chtěli i s tím druhým klukem, aby zastavil. Když je stavěli policisté, mladistvý mluvil o tom, že by chtěl ujet. Nakonec sice vystoupil, ale v průběhu kontroly znovu naskočil do auta a ujel, přestože se ho policisté snažili zastavit. Druhý den se dozvěděl, že mladistvý někoho zabil. Přišel mu jako zfetovaný, bere drogy pořád. Mladistvý nemá respekt z policistů, opakovaně jim utekl. [REDAKCE] je manžel zemřelé řidičky z protijedoucího vozidla. Vyjádřil se ke vztahům v rodině a k tomuto, jaké důsledky pro něj i jeho dcery měla smrt [REDAKCE].

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vyplývá, že poškozená [REDAKCE] utrpěla mnohočetná těžká poranění, která svědčí o účinku tupého násilí velké intenzity na levé končetiny a hrudník a břicho zleva zepředu, na další části těla intenzitou menší. Bezprostřední příčinou smrti poškozené byl úrazový šok, který se rozvinul při závažných poranění pro život důležitých orgánů i přesto, že poškozené byla poskytnuta včasná plně odborná péče. Poškozená zemřela násilnou smrtí v přímé příčinné souvislosti s předmětnou dopravní nehodou. Z charakteru poranění jednoznačně vyplynulo, že poškozená řádně použila bezpečnostní pás.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská, bylo zjištěno, že obviněný v době střetu jel rychlostí 86,5 - 105,5 km/h a vozidlo řízené poškozenou se v době nehody pohybovalo rychlostí 30,5 - 37,5 km/h, kdy v době střetu směřovalo mírně šikmo směrem k pravému okraji komunikace a vozidlo řízené mladistvým v době střetu směřovalo mírně do jeho jízdního pruhu, když předtím se pohybovalo v protisměru. Ke střetu došlo v jízdním pruhu vozidla poškozené. Vozidlo mladistvého nebylo osvětleno a za daných okolností je pohyb neosvětleného vozidla jakoukoliv rychlostí nepřiměřený dané situaci. Mladistvý mohl střetu jednoznačně zabránit tím, že by se pohyboval ve své části komunikace, potom by se s vozidlem poškozené minul. Byl jediným účastníkem, který mohl

nehodovému ději zabránit a to tím, že by se pohyboval ve své části komunikace a vozidlo by bylo osvětleno.

Znalec z oboru toxikologie z krevního vzorku stanovil, že v době nehody dosahovala koncentrace metanolu v krvi mladistvého [REDAKCE] hodnoty s rozmezím po 1,04 g/kg do 1,15 g/kg. Z krve mladistvého nevyplývá, že by byl pod vlivem jiných návykových látek. Stav, ve kterém se mladistvý nacházel, znemožňoval bezpečné ovládání motorového vozidla v silničním provozu.

V souvislosti s jinou trestní věcí byl mladistvý zkoumán znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl v této věci konstatován jako listinný důkaz. Z jeho závěru vyplynulo, že [REDAKCE] netrpěl žádnou závažnou duševní poruchou, je osobností integrovanou smíšeně poruchovou, disharmonicky se vyvíjející, s dissociálními a emočně nestabilními rysy, s intelektem v pásmu subnormy až na hranici lehké mentální retardace. Nepravidelně zneužívá psychotropní látky s preferencí marihuany a excesivně konzumuje alkoholické nápoje. V době spáchání skutku byl pod vlivem alkoholu. Ve stavu střizlivém by byly jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti zcela zachovalé. Jednalo se opilost prostou, středně těžkého stupně, ovládací schopnosti lze hodnotit jako částečně nepodstatně snížené. Znalkyně vyloučila patickou, komplikovanou nebo kombinovanou intoxikaci alkoholem. Nedoporučuje žádné ochranné léčení. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem vyplývá, že poškozená při jízdě nebyla alkoholem ovlivněna. Součástí spisového materiálu jsou technické průkazy k jednotlivým vozidlům, případně protokoly o technické prohlídce. Podkladem pro závěry znaleckého posudku z oboru dopravy pak byl protokol o nehodě v silniční dopravě s plánkem nehody a připojenou fotodokumentací. Ve spise je založena kopie dopisu, o kterém hovořil mladistvý ve své výpovědi.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech /§ 2 odst. 6 tr. řádu/ a konstatoval, že na základě provedeného dokazování lze učinit zcela spolehlivý závěr, že se stal skutek, pro který byla podána obžaloba a spáchal ho právě mladistvý. Mladistvý sám připustil, že řídil automobil poté, kdy vypil rum, aniž by měl řidičské oprávnění /což je vyloučeno i vzhledem k jeho věku/. Průběh večera si příliš nevybavuje, zejména si nevzpomíná, co se dělo poté, kdy ujížděl policejní hlídce, rovněž tak si nepamatuje, jak přesně došlo k nehodě. Střet obou vozidel viděli oba policisté, kteří se snažili provést kontrolu mladistvého jako řidiče motorového vozidla. Oba shodně popsali chování mladistvého před střetem, v souvislosti s jeho kontrolou s tím, že mladistvý nerespektoval žádné jejich pokyny, podle vyjádření svědka [REDAKCE] mladistvý zastavil proto, že neuměl vozidlo řádně ovládat, stejně se vyjádřil i svědek [REDAKCE]. Následně se mladistvý chtěl vyhnout kontrole tím, že hlídce ujížděl. Při své divoké jízdě, kdy jel rychlostí, která překračovala rychlost povolenou na uvedené komunikaci, vjel do protisměru, kde narazil do levé části vozidla poškozené v místě u řidiče. Podle svědků jeho vybočení bylo náhlé, poté kdy již nějakou dobu vozidlo držel na silnici bez kličkování, prudce změnil směr a došlo ke střetu. Při srážce vozidel byl zraněn mladistvý a rovněž řidička druhého auta, která však přes veškerou lékařskou péči podlehlá poraněním, která při této nehodě utrpěla, přičemž ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství jednoznačně vyplývá, že poškozená zemřela násilnou smrtí v přímé příčinné souvislosti s předmětnou dopravní nehodou, na níž nenesele sebemenší vinu /závěry znaleckého posudku z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská/. Mladistvý sám se nebyl schopen vyjádřit k tomu, jakým způsobem se choval na silnici před střetem, neboť dle vlastního vyjádření si v důsledku vlastního zranění nepamatuje časový úsek

od zastavení policisty do nehody. Soud ve svých závěrech vycházel z výpovědi obou policistů, kteří sledovali vozidlo řízené mladistvým a mohli popsat styl jeho jízdy, přihlédl rovněž ke čteným úředním záznamům o podaném vysvětlení [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří byli spojenci mladistvého v době před kontrolou a mohli detailně uvést, jak se mladistvý choval jako účastník provozu a oba shodně vypověděli, že mladistvý řídil velmi špatně, že se s ním báli pokračovat v jízdě a chtěli, aby jim zastavil, aby mohli vozidlo opustit. [REDAKCE] pak v souladu s výpovědí mladistvého potvrdil, že mladistvý bezprostředně před jízdou požil alkohol. [REDAKCE] mluvil i o jiných omamných látkách, jejich přítomnost však rozbor krve mladistvého neprokázal. Vzhledem k věku mladistvého je pak nepochybné, že mladistvý nemohl vlastnit řidičské oprávnění a jak sám doznal, neměl vůbec žádnou zkušenost s řízením motorového vozidla. Přesto usedl za volant, navíc posilněný alkoholem, nerespektoval pokyny policejní hlídky k zastavení, přičemž jeho argument, že se policistů bál, vyvrací jak [REDAKCE], který vypověděl, že mladistvý policisty nerespektuje, opakovaně jim utíká, tak i rejstřík trestů mladistvého, ze kterého je zřejmé, že byl opakovaně odsouzen kvůli násilnému chování vůči policistům či městským strážníkům. Dalším argumentem mladistvého pro jeho útěk byl fakt, že se nechtěl vrátit do výchovného ústavu, přičemž toto odůvodnění však není žádným vysvětlením pro jeho nelogické a bezohledné jednání, které vyústilo v tragédii pro zcela cizího člověka a jeho rodinu. Mladistvý navíc počítal s tím, že automobil použije, jeho jednání nebylo zkratkovité, již společnou domácnost, kterou sdílel s prarodiči, opustil s brašnou svého dědy, ve které byly klíče do vozidla i od garáže, nelze tedy říci, že by bez rozmyslu využil nějakou příležitost, ale z jeho strany šlo o plánovité chování. Kromě shora uvedených skutečností z provedeného dokazování vyplynulo, že mladistvý po většinu doby jízdy automobilem nerespektoval rychlost stanovenou na pozemní komunikaci, řídil neosvětlené vozidlo, čímž zvyšoval možnost kolize a znemožňoval tak možnost reagovat řidičům, které případně potkával. Situace byla o to nebezpečnější, že mladistvý řídil automobil tmavé barvy ve večerních hodinách. Vzhledem k tomu, že neměl řidičský průkaz, mladistvý neměl motorové vozidlo řídit vůbec, nicméně jeho chování za volantem vůbec nenasvědčovalo tomu, že by si uvědomoval, jakou nebezpečnou zbraní může automobil být a styl jeho jízdy byl zcela bezohledný a neodpovídající jak jeho schopnostem, ani situaci v silničním provozu. V kumulaci většího počtu situací, které ohrožovaly ostatní účastníky silničního provozu, soud spatřuje hrubé porušení zákonů o bezpečnosti dopravy tak, jak je uvedeno v ustanovení § 143 odst. 3 tr. zákoníku. Již při nařízením hlavního líčení soud mladistvého upozornil na možnost přísnější právní kvalifikace jeho jednání, než jak je uvedeno v obžalobě a to právě vzhledem ke kumulaci porušení předpisů souvisejících s provozem na pozemních komunikacích. Dokazování provedené při hlavním líčení pak bylo podkladem pro závěr, že mladistvý svým shora podrobně popsaným jednáním naplnil zákonné znaky jednak provinění usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 tr. zákoníku a jednak provinění ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť řídil pod vlivem alkoholu a způsobil dopravní nehodu.

Při úvaze o výši a druhu trestního opatření soud zohlednil charakter trestné činnosti, osobní poměry mladistvého a možnosti jeho nápravy. Městský úřad Litvínov, oddělení sociálně právní ochrany dětí k osobě mladistvého sdělil, že mladistvý je vychováván prarodiči, od roku 2008 byly řešeny výchovné problémy avízované školou. Jeho chování bylo řešeno opakovanými pohovory, zabývaly se jím výchovné komise, byl opakovaně hospitalizován v souvislosti s užíváním návykových látek. Protože se problémy nedařilo vyřešit, v dubnu 2011 byl umístěn do ústavní péče. Z výchovného zařízení opakovaně utíkal. V hodnocení mladistvého nebyl zaujat postoj k případnému trestnímu opatření. Mladistvý byl řešen dvakrát

pro přestupek. Podle výchovného ústavu jsou intelektové schopnosti mladistvého podprůměrné, na což mohlo mít vliv dlouhodobé užívání drog. Osobnost je poznamenána rovněž nepříznivou rodinnou a osobnostní situací mladistvého. Byly patrné i tendence k agresivnímu chování, má sníženou schopnost zvládat stresové a zátěžové situace. Vnitřní řád porušil opakovaně pozitivními testy na omamné látky. Z výchovného ústavu opakovaně utíkal, přičemž poslední útěk trval od září 2013. Prarodiče mladistvého jsou silně ochranitelští, odmítají si připustit problémy mladistvého s drogami, mladistvý nemá žádné hranice a pravidla, dělá jen to, co sám chce. Jedinou polehčující okolnost lze spatřovat v tom, že mladistvý minimálně před soudem projevil lítost, je otázkou, zda tento jeho postoj není pouze účelový. Mladistvý sice na policii uvedl, že si byl vědom toho, že by se měl omluvit pozůstalým, avšak učinil tak až na popud své obhájkyne a navíc způsobem polovičatým, kdy dopis sice napsal, ale nezajistil, aby se dostal do rukou adresáta s tím, že odpovědnost přenáší na rodinné příslušníky. Mladistvý doznává pouze skutečnost, že řídil poté, kdy pil s odvoláním na to, že nehodu samotnou si již nepamatuje. Skutečnost, že se mladistvý nechtěl vrátit do výchovného ústavu, nemůže být omluvou pro jeho chování, stejně jako skutečnost, že se jednání dopustil pod vlivem alkoholu. Mladistvý měl problémy s návykovými látkami již dříve, což byl ostatně jeden z důvodů nařízení ústavní výchovy, musel vědět, jak na něj alkohol či jiné látky působí. Podle znaleckého posudku, který byl v této věci požit pouze jako listinný důkaz, avšak zabýval se stavem mladistvého v průběhu večera 4.11.2013, byly schopnosti ovládací i rozpoznávací u mladistvého zcela zachovány. Při úvaze o trestním opatření pak soud musel zohlednit rovněž to, že trestní opatření mladistvému nebylo ukládáno pouze pro shora popsany skutek, ale pro větší počet sbíhajících se provinění. Že chování mladistvého bylo dlouhodobě problémové a výchovný vliv rodiny i orgánů zabývajících se péčí o mládež se zcela míjel účinkem, je zřejmé i z přílohových spisů, které měl soud i dispozici. Poprvé byl mladistvý odsouzen Okresním soudem v Děčíně, který dne 13.1.2014 vydal pod č. j. 5 Tm 34/2013 – 70 trestní příkaz, kterým byl mladistvý uznán vinným proviněním krádeže podle §205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a mladistvému bylo uloženo trestní opatření odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem na osmnáct měsíců /skutek je ze dne 7.1.2013/. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 12.3.2014. Výrok o trestním opatření z tohoto trestního příkazu byl zrušen rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 17.4.2014 č. j. 5 Tm 73/2013 - 172, kterým byl mladistvý odsouzen pro skutek ze dne 2.6.2013, rozsudkem byl uznán vinným proviněním výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a bylo mu uloženo souhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání čtrnácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků. Následně pak byl mladistvý znovu odsouzen, rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 2.7.2014 č. j. 34 Tm 10/2014 – 218 byl mladistvý uznán vinným proviněním násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a bylo mu uloženo souhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu třiceti měsíců. Současně byly zrušeny výroky o trestních opatřeních z trestního příkazu a rozsudku Okresního soudu v Děčíně, citované shora. Projednávaný skutek byl spáchán dříve, než byl vydán první trestní příkaz, je tedy dán vztah souhrnnosti. Při zohlednění všech shora uvedených skutečností a při absenci významnějších polehčujících okolností soud dospěl k závěru, že v daném případě je již nutno na mladistvého působit přímým výkonem trestního opatření. Trestní opatření bylo ukládáno v rámci vůdčí trestní sazby § 143 odst. 3 tr. zákoníku, přičemž trestní sazba modifikovaná pro mladistvé je jeden rok až čtyři roky. Vzhledem k osobě mladistvého a zejména proto, že se různorodé trestné činnosti dopouští soustavně, a trestní opatření je ukládáno pro vyšší počet provinění, a to nikoliv banálních, bylo trestní opatření vyměřeno

v trvání tří roků. Mladistvý již sice dovršil osmnácti roků, nicméně dosud mu nebylo devatenáct let a trestné činnosti se dopustil jako mladistvý, byl tedy pro výkon trestního opatření zařazen do věznice pro mladistvé. Současně byly zrušeny výroky o trestních opatřeních z trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 13.1.2014 č. j. 5 Tm 52/2013 - 70, z rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 17.4.2014 č. j. 5 Tm 73/2013 - 172 a rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2.7.2014 č. j. 34 Tm 10/2014 - 218. Přestože se mladistvý dopustil trestné činnosti v souvislosti s řízením motorového vozidla, soud neuložil trestní opatření zákazu činnosti /které ani nebylo navrhováno/. Mladistvý není držitelem řidičského oprávnění, je sice pravdou, že ani tato skutečnost mu nezabránila v tom, aby řídil, nicméně soud považuje dlouhodobější trestní opatření odnětí svobody za postačující proto, aby mladistvý neměl možnost řídit automobil, a uložení trestního opatření zákazu činnosti považuje v této chvíli za nadbytečné.

S nárokem na náhradu škody se připojili nejbližší rodinní příslušníci poškozené [REDAKCE], tedy manžel, obě dcery, sestra a bratr, dále pak rovněž zdravotní pojišťovna, přičemž nároky všech uvedených vznikly v důsledku jednání mladistvého. K nehodě došlo v roce 2013, tedy ještě za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb. Podle § 444 odst. 3 písm. a), b), e) občanského zákoníku platí, že za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to manželovi nebo manželce 240 000,- Kč, každému dítěti 240 000,- Kč a každému sourozenci zesnulého 175 000,- Kč. Tato částka je tedy nezpochybnitelná. Manžel a dcery poškozené pak požadovali další částku, manžel ve výši 200 000,- Kč, dcery pak každá 150 000,- Kč, jako náhradu nemajetkové újmy. Rodina byla do nehody soudržná a harmonická, manželé si byli vzájemnou oporou a spolu pak podporovali studující dcery, o toto všechno přišli v důsledku jednání mladistvého. Šťastný rodinný život nemůže nahradit žádný finanční obnos, avšak finance mohou pomoci zmírnit praktické dopady této situace, neboť dcery stále studují, ale přišly tak o podporu jednoho z rodičů, z čistě pragmatického pohledu rodina ztratila člena, který nemalou měrou přispíval do rozpočtu a spolupomáhal zabezpečovat chod rodiny, vyčíslit pak v zásadě nelze ztrátu lidské podpory a citové spoluúčasti. Požadavek manžela poškozené i jejich dcer soud shledal jako oprávněný i ve směru náhrady nemajetkové újmy a zavázal tedy mladistvého o náhradě škody manželovi v celkové výši 440 000,- Kč, dcerám pak každé ve výši 390 000,- Kč. [REDAKCE] a [REDAKCE] jako sourozencům poškozené náleží ze zákona částka 175 000,- Kč, mladistvý byl zavázán i k její náhradě. S nárokem na náhradu škody se připojila rovněž Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, která doložila náklady, které byly vynaloženy na ošetření a snahu o záchranu poškozené. Mladistvému byla uložena povinnost k náhradě škody i zdravotní pojišťovně, neboť tato se připojila řádně a včas, stejně jako ostatní poškození a svůj nárok řádně doložila.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 1. října 2014

Mgr. Jitka Neterdová, v.r.
předseda senátu pro mládež

Za správnost vyhotovení :
Iveta Dědková